

சங்கரர் காட்டிய பக்தி

காஞ்சி ஐகத்குரு ஸ்ரீ புதுப் பெரியவர்களின் அருளை

[காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் பாலக்காடு சாத்தப்புரம் கிராமத்தில் நிகழ்த்திய ஓர் அருளையின் ஸாராம்சம்.]

பரமசிவனையும் மகாவிஷ்ணுவையும் அபேத மனோபாவத்துடன் பூஜிப்பது ஸ்மார்த்த சமயத்தின் சிறப்பாகும். ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் ஒன்று என்ற அத்வைத வேதாந்த தத்துவத்தை ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதர் உலகத்துக்குப் போதித்தார்.

இல்லற வாழ்க்கை நடத்தி வரும் சாமானிய ஜனங்களை உய்விக்க வழியும் பகவத்பாதர் காட்டியுள்ளார். வேதாத்தியயனத்துக்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் வேதத்தைத் தினமும் ஒதவேண்டும் என்றும், அதில் விதித்திருக்கும் கர்மங்களை ஈச்வரார்ப்பிதமாக அநுஷ்டிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் உபதேசித்தார். வேதத்தில் வேளுன்றிய ஆறு சமயங்களையும் ஸ்தாபனம் செய்தார். இவ்வாறு மங்கும் தறுவாயில் இருக்க வேதத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுத்து அதை இந்த நாட்டில் நிலைநாட்டினார்.

பகவத்பாதர் எதிர்த்தது அவைதிக சமயங்களைத்தான். அவர்கள் வேதாந்த விசாரம் செய்யும் நூல்களைத் தவிர, அநேக ஸ்தோத்திரங்களையும் கவனம் செய்துள்ளார். அவரவர்கள் ருசிக்கு இணங்கப் பரம் பரையாக வழக்கத்தில் வக்திருக்கும் மூர்த்தியை வணங்குவதற்காக, வேதங்கள் கோவிக்கும் எல்லாத் தெய்வங்களையும் உத்தேசித்து இந்த ஸ்தோத்திரங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றின் மூலமாகப் பக்தி மார்க்கத்தையும் உபதேசித்துள்ளார்.

பக்தி என்பது எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று பகவத்பாதரே ஒரு ஶ்லோகத்தில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அதன் ஸாரம் பின்வருமாறு—அங்கோல மரத்தின் விதைகள் கீழே தரையில் விழுந்த போதிலும் எவ்வாறு நகர்ந்து சென்று அந்த மரத்தையே அடைகின்றனவோ, ஊசிகள் அருகில் இருக்கும் காந்தத்தில் எவ்வாறு சென்று ஒட்டிக்கொள்ளுகின்றனவோ, ஒரு பதிவிரதை எவ்வாறு தன் கணவனை அடைக்கலம் அடைகிறுளோ, ஒரு கொடியானது சமீபத்தில் இருக்கும் மரத்தை நாடிச்சென்று எவ்வாறு தழுவிக்கொள்ளுகிறதோ, எல்லா ஆறுகளும் எவ்வாறு சமுத்திரத்தை அடைந்து அந்தத் தண்ணீருடன் ஐக்கியம் அடைகின்றனவோ, அவ்வாறே மனமும் தன் சஞ்சல புத்தியை விட்டுப் பரமேச்வரனுடைய அடியினைகளில் ஐக்கியம் பெறுவதே பக்தி என்று சொல்லப்பெறும்.

அங்கோலம் நிஜபீஜஸந்தத்திரயஸ்காந்தோபலம் ஸுசிகா

ஸாத்வி நெநஜவிபும் லதா கஷிதிருஹம் ஸிந்துஸ் ஸுரித்வல்லபம் |

ப்ராப்நோதீஹ யதா ததா பசுபதே: பாதாரவிந்தத்வயம்

சேதோவ்ருத்திருபேத்ய திஷ்டதி ஸதா ஸா பக்திரித்யுசயதே ||

கடவுளிடம் மனம் லயித்த பக்திதான் நமக்குச் சிறந்த செல்வம். ஆகையினால் எல்லாரும் கடவுள் பக்தியை உள்ளத்தில் வளர்த்து வர வேண்டும். இதுதான் மனிதப் பிறவி கடைத்தேறப் பெரியோர்கள் காட்டிய வழி.